

[justitsministeren]

registrering er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art.

Registertilsynet har endvidere anført følgende: »Registertilsynet har efter indhentelse af udtalelser hos en række faglige organisationer fundet, at det må anses for almindelig kutyme blandt fagforeninger, at de pågældende organisationer søger at opnå en så høj organisationsprocent som muligt, herunder at man foretager aktiv hvervning af nye medlemmer. Registertilsynet har på denne baggrund og på baggrund af fagforeningernes formål og virke samt lovforslagets ovennævnte bemærkninger fundet, at fagforeninger kan registrere oplysninger om potentielle medlemmer, herunder tidligere medlemmer. Oplysningerne vil endvidere kunne anvendes til brug for udarbejdelse af f.eks. organisationsprocenter m.v. Registertilsynet har samtidig tilkendegivet, at der om potentielle medlemmer alene må registreres identifikationsoplysninger, men ikke oplysninger om andre forhold, herunder om andet fagligt tilhørsforhold«.

Det bemærkes, at registertilsynet efter lov om private registre bl.a. påser, at registre er oprettet og anvendes i overensstemmelse med loven. Tilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Spm. nr. S 1241

Til *justitsministeren* (31/5 85) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Med hvilken begrundelse har ministeren nedskåret antallet af de Hartlingflygtninge, som Danmark vil modtage?«

Begrundelse

Det er blevet politisk aftalt, at Danmark skal modtage indtil 500 Hartlingflygtninge om året. Det meddeles nu, at ministeren har nedsat antallet til 250. Begrundelsen skal ifølge forlydender indebære, at Danmark i år modtager flere spontanflygtninge end tidligere, men dette kan umuligt være en rimelig begrundelse for nedsættelse af antallet af Hartlingflygtninge. Hartlingflygtningene var jo tænkt som Danmarks bidrag til at hjælpe FN med at klare det særlige verdensproblem med flygtninge, som FN tager sig af.

Et andet forlydende vil vide, at ministeren nedskærer antallet af Hartlingflygtninge, fordi der i år er ret mange familiesammenføringer, f.eks. hvor en indvandrer ønsker at hjælpe sin gamle far eller mor til ophold her i landet, men en sådan sammenføring har jo heller intet med FN-flygtningeproblemet at gøre, selv om der er tale om en social hjælp til den gamle mand eller kvinde.

Svar (18/6 85):

Justitsministeren (Ninn Hansen):

Der har i perioden fra 1979 til 1984 hvert år på finansloven været afsat en bevilling til modtagelse og integration af 500 flygtninge årligt. Denne såkaldte flygtningekvotefattede såvel flygtninge, der fik asyl efter selv spontant at være indrejst her til landet (spontanflygtninge), som de flygtninge, der blev modtaget her i henhold til aftale med FNs flygtningehøjkommissær eller lignende internationale aftale. Kvoten omfattede endvidere modtagelse af visse familiemedlemmer til herboende flygtninge.

I 1979 blev kvoten ekstraordinært fordoblet.

I årene indtil 1984 var antallet af spontanflygtninge relativt beskedent, og Danmark modtog af de øvrige nævnte flygtningekategorier (kvoteflygtninge) i årene 1980-1984 henholdsvis 437, 374, 374, 413 og 168.

I 1984 indtrådte der, navnlig i årets sidste del, en så kraftig stigning i antallet af spontane asylansøgere, at en forhøjelse af flygtningekvoten blev nødvendig.

I et aktstykke fra socialministeren foreslog regeringen på den baggrund kvoten for 1984 forhøjet til 2.000. På baggrund af, at det stigende antal spontanflygtninge havde medført, at man ikke længere var i stand til inden for den hidtidige samlede kvote at sikre FNs flygtningehøjkommissariat det samme antal pladser, som højkommissariatet hidtil havde kunnet påregne, foreslog man endvidere, at der i 1985 og følgende år på forhånd afsættes en særlig kvote på 250 pladser til modtagelse af flygtninge gennem FNs flygtningehøjkommissær. Finansudvalget tiltrådte dette aktstykke den 24. oktober 1984, og dette antal pladser er medtaget i bevillingen til flygtningekvoten på finansloven for 1985.

Spm. nr. S 1242